

BÁGER GUSZTÁV

Szőlőtő

JUHÁSZ FERENCNEK

Üvegláng-elfolyás.
Ahogy az ember kitapintja nyelvét,
megvan-e még a beszéd a szájban?
Nem ette-e meg a téboly,
a globális káosz
a szavakat tojó tyúkot?
Szőlőtőn a fürtök,
ikrásodik a gondolat,
arany hervadás préseli a mustot
– a szellemet, az időt és a verset.
Kristálymirigy-potroh.
Félelem, csak vázadat találok
hajnalban emlékeim között.
Zörgő kitin-szerkezet.

Kezdet

IN MEMORIAM JUHÁSZ FERENC

A jósolhatatlan elvitte a jóst.
Most se itt, se ott.
Tükör volt, árnyék lett.
Szárnyas tetszhalott.

A 80 éves Juhász Ferencnek

Lélegző pórusok a kráterek.
Méhszáj, orrlik, ánus: mind kerek.
Szép az univerzum – csak koszlott.

Glóriám helyén páncélsisak.
Golyóálló vért alatt, nicsak:
kocsonya-dió a szívem.

Milyen mindenségbe lettünk lefestve?
Semmit-nemzésről mi jut még eszedbe?
Moha, kavics, patak. Lány szellő, hús Rend.